अथ छन्द आर्चिकछलाक्षरप्रारम्भः

अग्ने नमस्तेऽग्निं वो यज्ञा एना देवआजुहोताबोध्यग्न
ओजिष्ठसोमं राजापुरुत्वाप्रमंहिष्ठायाग्नेयं द्वादश १२
तद्व उद्धेहेवापादुशिपान्तमिदं बहुसामि षट् ६
ईंखयन्तीयं रक्षन्ति उत्वामं दन्तुतरणिं वआव
इन्द्रमतीहिम एकसामिषट् ६
अभित्वा न किष्टंशग्ध्यूषुसत्यमित्थायोराजेत
ऊतीन्द्रायप्रत्युबृहत्यष्टौ ८ असाव्यवद्रप्सस्त्यमूषु
त्रिष्टुप्त्रीणि ३ गायन्ति प्रत्यस्मै प्रप्रवविश्वाः
पृतनानुष्टुप्चत्वारि ४ इन्द्रग्रणेऽभ्रातृव्यस्वा दोरित्थाते
परिप्रधन्वविश्वतो दावन्न चेत्यग्निस्त्रिकदुकेष्विन्द्रपुच्छन्
नव ९ उच्चाप्रसोमास उपोष्वचिक्रदत्पुनानस्सोप्रतुद्रव
प्रसेनानीः पुरोजिती अभिप्रियाणीन्द्रमच्छ पवस्व
मधुपवमानमेकादश ११
अग्ने वेखाथेदिपखेबीटौथदौदाछी । तद्वो
भूडालीणीछोचौ । ईंखयन्तीफुघुठुठिकोयौ ।
अभित्वा ञिखापाती ङाभूठिबे । असाविटकिढू ।
गायन्तिधीफुजीथ । इन्द्रसुतेबाफछणुबेठुछाभट ।
उच्चागाहोतुछेदडेदामपेडूचि । इन्द्रज्येष्ठं
त्वमेतन्मयिवर्चो भ्राजन्त्यग्नेऽग्न आयूंऽष्यारणं पञ्च ।
विदामघवन्नेकः । ईन्द्रज्येष्ठणूपेबटो । अग्नआयूंषिधौ ।
विदाछाठीखी । आक्रन्दयछु

इति छन्द आर्चिकछलाक्षरः

Reference:
"Chhanda Ārcika Chhalākṣara," in Krishnaswami Srauti, ed. *Chhalaprakriyādayo*, Kumbakonam: Jyotirvilasa Press, 1885.